

Ke dvacetiletí CHKO Poodří

Charakter jedinečné krajiny Poodří na severní Moravě je určován především řekou Odrou, jejíž početné meandry s navazujícími systémy mrtvých ramen a tůní zde vytvářejí hodnotný mokřadní ekosystém. Struktura krajiny, charakteristická střídáním vodních toků a vodních ploch s menšími celky lesa a s rozsáhlými zemědělsky využívanými pozemky – loukami i ornou půdou s rozptýlenou zelení – byla ovlivněna dlouhodobým působením člověka.

Koryto Odry v NPR Polanská niva meandruje v náplavech hlíny vysokých až 5 metrů.

Foto Petr Holub

Vývoj krajiny

Jak lze soudit z nálezů pazourkových nástrojů, první stopy člověka v Poodří pocházejí z období 40 000–20 000 let př. n. l. První zemědělci se zde usadili již před 7 000 lety (kultura s lineárně zdobenou keramikou) a začali postupně ovlivňovat charakter krajiny, která až do začátku první středověké kolonizace v 11. století neměla strukturu stabilního zemědělského osídlení. V prostoru celé Moravské brány byly od poloviny 13. století dosidlovány vsi vylidněné v důsledku válečných událostí

a hlavně v Poodří vznikaly nové podél přítoků Odry. Příkladem jsou dnešní obce Kunín, Barošovice, Jistebník.

Zemědělské hospodaření vedlo ke splachům půdy a k její masivní akumulaci v nivě Odry. Zarovnění do té doby členitých ploch nivy povodňovými hlínami umožnilo intenzivnější zemědělské využití. K rozsáhlé pastvě ovcí a skotu na živinami bohatě dotovaných loukách se přidala produkce sena, v kraji byly zakládány rozsáhlé rybníční soustavy. Důsledkem však bylo částečné odvodnění a téměř úplné odlesnění nivy. Ráz venkovské

krajiny Poodří a struktura sídel byly dotvořeny v 18.–19. století během hospodářské prosperity enklávy, která zaujímala zhruba území pozdějšího okresu Nový Jičín, známé pod názvem Kravařsko, v jazyce převažujícího německého obyvatelstva Kuhländchen.

Poslední světová válka a následné vysídlení německého obyvatelstva rozvrátily řád lidského osídlení i řád v krajině. Následná kolektivizace zemědělství, scelování pozemků a velkoplošné meliorace devastovaly krajinu v bezprostřední blízkosti oderské nivy i v nivě samotné. Kvůli nadlepšování výnosů

byly rozorávány louky, které byly osévány obilninami. Výrazným způsobem tak utrpěl krajinný ráz i druhová rozmanitost.

Po roce 1989 se statky a zemědělská družstva transformovaly do různých subjektů, opět se objevili soukromě hospodařící zemědělci. Krajinně Poodří to však nepřineslo žádné pozitivní změny, charakter intenzivní zemědělské výroby zůstal zachován. Signálem změny k lepšímu je vznik svazku obcí – Regionu Poodří, sdružujícího 21 obcí za účelem rozvoje zdejšího území. V roce 2004 vznikla Místní akční skupina Regionu Poodří, o. s., kde se kromě obcí zapojili do budování regionální rozvojové strategie a přípravy lokálních projektů i místní podnikatelé, občanská sdružení i SCHKO Poodří.

Geologická minulost

Území CHKO leží na rozhraní dvou geologických celků – Českého masivu a Západních Karpat. Nejvýraznějším morfologickým útvarem je koryto řeky Odry s četnými meandry zaříznutými do povodňových hlín, jejichž vrstvy dosahují mocnosti až 5 m. Na lukách a v lesních porostech se dosud nacházejí tůně, které podléhají postupnému zazemňování. Z tvarů reliéfu, jež vytvořil člověk, jsou nejnapadnější rybníční hráze, různé příkopy, strouhy a tělesa tratí a komunikací vedená na náspech.

V pleistocénu do Poodří dvakrát zasáhl ze severu kontinentální ledovec. V sedimentech pevninského zalednění lze nalézt eratické horniny, tzv. bludné balvany, např. načervenalé severské žuly, žuly rapakivi, žuloruly, kvarcity, porfyrické a biotitické ruly, porfyry, pískovce. V interglaciálním období se zde ukládaly fluviální štěrkopisky, které tvoří bázi morfologicky výrazné pravobřež-

ní terasy. Ve svrchním pleistocénu (würmu) překryly krajinu sprašové pokryvy, z nichž v důsledku silného výluhu a půdotvorného procesu postupně vznikly žlutohnědé sprašové hlíny, které v současnosti kryjí povrch na terasách mimo vlastní údolní nivu a dosahují mocnosti 3–5 m (výjimkou však není mocnost až 10 m). V nivě byly mohutnou říční erozí sprašové hlíny spolu se sedimenty sálského zalednění odneseny a celé údolí bylo ve svrchním pleistocénu zašterkované. Na povrch štěrků a štěrkopísků byly uloženy mladoholocenní povodňové hlíny o mocnosti do 5 m. Mezi nimi se místy vyskytují polohy slatin a slatinných zemin.

V oderské nivě dochází za vyšších vodních stavů k infiltraci z řeky do dobře propustných štěrkopísků údolní terasy. Zvyšuje se tak napjatost hladiny podzemní vody, která je výrazně ovlivňovaná nadložími, méně propustnými povodňovými hlínami. Pozvolna dochází k nasycování půdního profilu a v místech terénních depresí či snížené mocnosti hlín vystupuje podzemní voda až na povrch. Niva je tak obohacována vodou v pásu širokém až několik set metrů od řeky. V období sucha údolní terasa dotuje zpětně skrytým přironem vodní toky a mírně tím nadlepšuje jejich průtoky.

Záplavy – běžný jev

Řeka Odra tvoří osu oblasti a protéká jí v délce 57,5 km. Charakter silně meandrujícího toku zůstal zachován, přestože zde v minulosti bylo provedeno několik vodohospodářských zásahů různého charakteru. Celkový rozsah upravené části toku je cca 13 km, tj. 22,5 % z celkové délky v CHKO. Součástí vodohospodářských úprav jsou i jezy, balvanité skluzy a stará vodní díla, ná-

Základní údaje

Vyhlášení

Výnosem MŽP 1. května 1991 vyhláškou č. 155/1991 Sb.

Rozloha podle vyhlášení
81,5 km²

Nadmořská výška

212–298 m. n. m.

Maloplošná zvláště chráněná území

1 NPR, 7 PR, 2 PP

Evropsky významné lokality

Poodří (zahrnuje nejceněnější jádrová území CHKO i lokality vybíhající mimo chráněnou krajinnou oblast); Cihelna Kunín

Ptačí oblast

PO Poodří

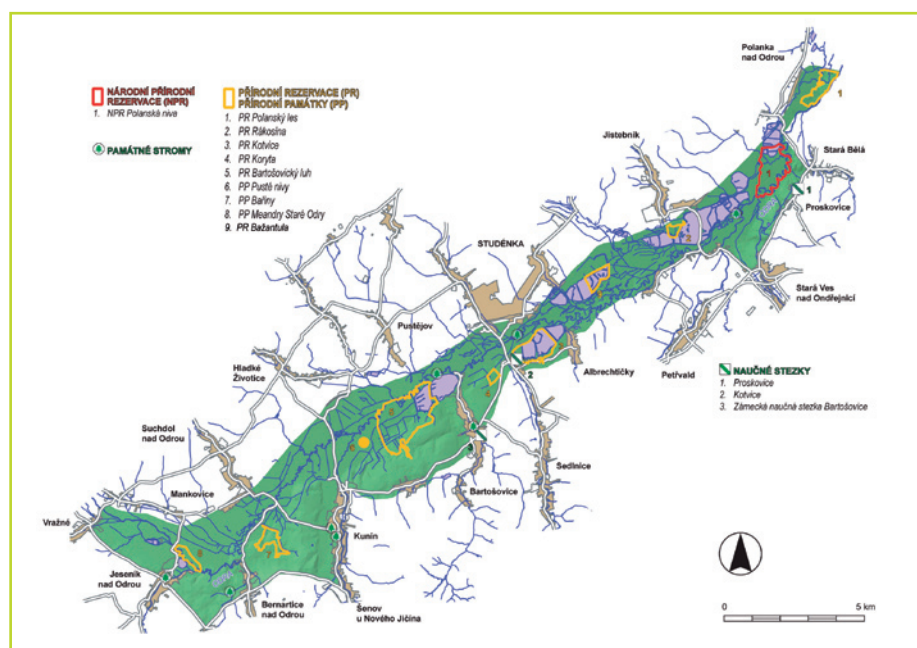
CHKO Poodří je podle Ramsarské úmluvy mokřadem mezinárodního významu, který byl v roce 2005 zařazen na Seznam ohrožených mokřadů, evropsky významným ptačím územím (IBA) a botanicky významným územím (IPA)

Sídlo Správy CHKO

2. května 1, 742 13 Studénka

hony přivádějící vodu do rybníků a vodních mlýnů.

Zásadní význam pro mokřadní ekosystémy má zachovalost průtokového režimu, který není ovlivněn žádným větším technickým dílem v horní části povodí a vodní stavy proto v průběhu roku výrazně kolísají (0,671–91 m³/s v profilu Bartošovice v letech 1971–1990) s maximy hlavně v březnu a dubnu. Několikrát ročně dochází v CHKO k rozsáhlým povrchovým rozlivům, a to především při jarním tání sněhu, kdy se setkávají vody přiváděné pravostrannými přítoky z Beskyd s Odrou a jejími levostrannými přítoky z podhůří Nízkého Jeseníku. Voda se při povodních volně rozlévá do krajiny, kde dosahuje při kulminaci výšky průměrně kolem 50 cm. Během několika hodin nebo dnů souvislá hladina vody mizí, krátkodobě zůstávají vodou zaplněné některé terénní sníženiny, několik týdnů až měsíců vysychají hlubší periodické tůně. Každoročně zaplavované území má rozlohu 16–20 km², tj. přibližně pětinu až čtvrtinu rozlohy celé CHKO. Nacházejí se v něm pouze louky s množstvím rozptýlené zeleně, lužní lesy protkané sítí starých říčních ramen a rybníky. Záplavy jsou běžným a přirozeným jevem, kterému jsou krajina i lidé dobře přizpůsobeni. Povodeň v roce 1997 připomněla, že údolní

nivy jsou územím, kde dochází při rozlivu k retenci vody a přirozenému zpomalení povodňové vlny. Rozsah povodně tehdy dosáhl 54 km². Povodňová vlna tak byla plošným rozlivem transformována a její rychlost zpomalená, přičemž množství pozdržené vody činilo desítky milionů m³. Podle údajů ČHMÚ došlo vlivem inundace ke snížení kulminačního průtoku na Odře v Ostravě asi o 100 m³/s. Niva Odry tak ochraňuje před povodněmi níže ležící místa na toku, zejména na město Ostravu.

Fauna

Zoogeograficky je CHKO Poodří zařazena do oblasti palearktické, eurosibiřské podoblasti, provincie listnatých lesů (BUCHAR 1983), pro niž je charakteristické opakované pleistocénní zalednění a malý počet endemických druhů. V současné době je zde potvrzen výskyt 154 zvláště chráněných druhů živočichů, přičemž v kategorii kriticky ohrožený 32 druhů, v kategorii silně ohrožený 79 a v kategorii ohrožený 43 druhů.

Mokřady Poodří jsou významnými odpočinkovými stanovišti při jarních a podzimních tazích ptactva střední Evropou, místem rozmnožování a zimovištěm četných druhů obojživelníků. Na vodní prostředí oderské nivy jsou vázány například bukač velký s odhadovaným počtem dvou hnízdicích párů, ledňáček říční s předpokládanými 15–25 páry, moták pochop v počtu 20–30 párů a nejpočetnější kopřivka obecná, zastoupená 450–550 páry. V roce 2011 zde bylo zaznamenáno první úspěšné zahnízdění orla mořského. Z hlediska ochrany přírody je zajímavá stabilní a silná populace vydry, návrat bobra a nárůst počtu hnízdních párů husy divoké a morčáka velkého.

Druhové složení a společenstva bezobratlých jsou obecně podmíněna existencí vhodných biotopů, jejichž charakter je závislý na hydrologickém režimu řeky Odry a na převládajícím způsobu zemědělského hospodaření v krajině. Při posledním průzkumu měkkýšů bylo zjištěno 103 druhů, z toho 36 vodních. V tekoucích vodách, zejména v Odře, žije populace kriticky ohroženého velevruba malířského (*Unio pictorum*), k velké vzácným patří místy se vyskytující v. tupý (*U. crassus*) a škeble plochá (*Pseudanodonta complanata*). Lištovka hladká (*Segmentina nitida*), svinutec kruhovitý (*Anisus spirorbis*) a svinutec tenký (*Anisus vorticulus*), kteří patří mezi nejvzácnější druhy vodních měkkýšů ČR, x vázání na neperiodické tůně s vegetací.

Výzkumem arachnofauny bylo determinováno 154 druhů pavouků ze 17 čeledí (např. Agelenidae, Araneidae, Clubionidae, Dictynidae, Hahniidae, Linyphiidae, Liocranidae). Z ekologického hlediska dosahují společenstva pavouků nejvyšší druhové diverzity

Rybníky Poodří obývají prosperující populace skokanů skřehotavých.

Moták pochop je významným druhem Poodří, ve znaku CHKO symbolizuje propojení nivy Odry s okolní krajinou.

Fotografie Enrico Gombala

v lužním lese a na polopřirozených mokřadních loukách (NPR Bažantula) s velmi vzácným druhem plachetnatkou (*Porrhomma lativelum*), která byla dosud zjištěna jen v lužích na jihu Moravy.

Rovnokřídlý hmyz je na mokřadních loukách dominantní skupinou bezobratlých, která zřetelně reaguje na určité zásahy do biotopu. Lze je označit za tzv. deštníkové druhy (*umbrella species*). Dosud byl zjištěn výskyt 29 druhů řádu Orthoptera, jeden druh řádu Blattaria a tři druhy řádu Dermaptera. Zaznamenána byla převaha vlhkomilných druhů s širší ekologickou valencí, které zde obývají okraje nivních porostů, vodních nádrží a podmáčené louky. Významný je zejména výskyt v ČR vzácné stenotopní hygroliní sarance tlusté, vázané na podmáčené louky.

Dobře zdokumentovaná je fauna motýlů. Dosud bylo na území CHKO determinováno 744 druhů, což představuje 22 % druhové rozmanitosti fauny motýlů České republiky, přičemž jejich výčet není konečný.

Nejvhodnější ekologickou skupinou regionu jsou druhy vázané na bažinaté a mokřadní ekosystémy, které se vyvíjejí v litorální vegetaci stojatých vod (luční tůně, rybníky), jako jsou zavíječi *Acentria ephemerella*, *Chilo phragmitellus* a *Cataclysta lemanata* a druhy vázané na různé mokřady lesního nebo lučního typu, například píďalky *Anticodrilix sparsata*, *Orthonama vittata*, *Pteraphepapteryx sexualata*, můry *Apamea unanims*, *Celaena leucostigma*, *Simyra albovenosa*, ohniváček *Lycaena dispar* či přástevník *Thaumatha senex*.

Za zmínku stojí denní motýli jako druhy potenciálně zranitelné, například soumráček *Carterocephalus palaemon*, babočka *Araschnia levana*, bělásek *Anthocharis cardamines*, a chráněné – otakárek *Papilio machaon* a batolec *Apatura ilia*. Z celoevropského pohledu je významný výskyt naturového druhu modráška bahenního (*Maculinea nausithous*), jehož největší populace se nalézají v oblasti severní Moravy.

Podle aktuálních odhadů se předpokládá výskyt 1 500–2 000 druhů brouků, z nichž nejvýznamnější je výskyt chladnomilných prvků submontánního až montánního charakteru, např. střevlíků *Leistus piceus*, *Trechus rubens* a kovaříka *Haplotarsus incanus*. Práce, která se zabývala výskytem střevlíků na písčitoštěrkových náplavech řeky Odry v severní části CHKO (STANOVSKÝ 2005, *nepubl.*), shrnula celkem 124 determinovaných druhů brouků především neregulovaných nížinných toků, citlivých na jakékoliv technické zásahy. Jde například o kovaříky *Negastrius pulchellus* a *N. sabulicola*, listorohého brouka *Psammotus asper* a nosatce *Neophytobius granatus*. Ze vzácných až reliktních druhů vázaných na lesní porosty se zde vyskytuje např. nápadný druh střevlíčka *Abax schuepeli rendschmidtii*.

Vážky jsou významnou bioindikační skupinou kvality vodních a mokřadních biotopů. Dosavadní výzkumy zde potvrdily 36 druhů, tedy polovinu všech druhů vyskytujících se na území ČR. Mezi velmi vzácné patří téměř po 40 letech znovuobjevená šidlatka velkoskrvná (*Lestes macrostigma*), klínatka obecná (*Gomphus vulgatissimus*), vážka jarní (*Sympetrum fonscolombii*) nebo vážka *Crocothemis erythraea*. Mimořádně hodnotné jsou populace žábřonožek sněžných (*Siphonophanes grubii*) periodických tůní záplavového území CHKO.

Flóra

Pestrost květeny je dána především výskytem různých typů stanovišť, jako jsou louky, vodní toky, stará říční ramena, mokřady, tůně, rybníky, lesy.

Louky

tvoří jedinečný souvislý komplex o ploše více než 2 300 ha. Největší rozlohu zauímají psárková společenstva čerstvě vlhkých zaplavovaných aluviálních psárkových luk s typickými druhy, například psárkou luční, kostřavou luční, kohoutkem lučním, pryskyřníkem prudkým a p. plazivým, šťovíkem, krvavcem totemem, kostivalem lékařským, smetankou lékařskou či jetelem zvrhlým. Trvale zvýšenou vlhkost, nepodléhající ve svrchní části půdního profilu velkým výkyvům, vyžadují druhy charakteristické pro společenstva pcháčových luk, jako například pcháč potoční, p. zelinný, p. šedý či skřípina lesní. Zejména ve výše položených lučních porostech v nivě Odry nacházejí optimální podmínky společenstva ovsíkových luk s četnými květnatými druhy, jako například zvonek rozkladitý, škarda dvouletá, kakost luční, kopretina bílá. V terénních depresích lze vidět druhově chudé porosty s chrasticí rákosovitou nebo porosty vysokých ostřic, pro něž je však charakteristický výskyt spíše podél vodních toků, nebo je vázán na vody stojaté.

Rybníky

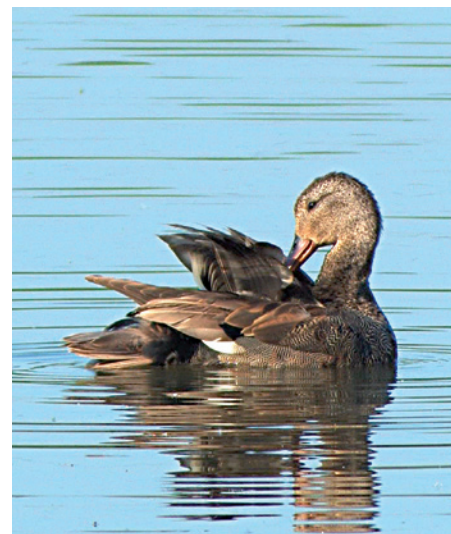
zauímají v CHKO cca 700 ha a přibližně na jedné třetině této plochy se hospodáří způsobem šetrným k přírodě a vyskytují se zde běžná i vzácnější společenstva vodních rostlin. Pro mělké litorály jsou typickým společenstvem rákosiny eutrofních stojatých vod, nejčastěji s porosty orobince šírolistého, o. úzkolistého a zblochanu vodního,

méně často rákosu obecného. Na jediném rybníku se nachází společenstvo se šmelem okoličnatým. V nejhlubší vodě rybníků (kolem 100 cm) s dobrou průhledností je možné místy nalézt porosty reprezentované rdestem světlým, stolístkem klasnatým, v hloubkách kolem 70 cm pak dominují druhy jako řečanka přímořská, ř. menší a úzkolisté rdesty. V mělčinách s hloubkou kolem 50 cm se lze setkat s porosty lakušníků, vzácněji i s parožnatkami (třída *Charetea fragilis*). V zabahněných mělčinách se často objevuje eutrofní vegetace bahnitých substrátů s haluchou vodní.

Na hladině rybníků i poříčních tůní se běžně vyskytují porosty okřehek, na rybnících je poměrně častá i jinak vzácná asociace *Salvinio-Spirodelletum polyrrhizae* s kriticky ohroženou nepukalkou vzplývající (*Salvinia natans*). Z plovoucích rostlin kořenujících ve dně se na více než 50 ha rybníčních ploch nacházejí rozsáhlé porosty kotvice plovoucí (*Trapa natans*), která se v CHKO chová jako expanzivní druh, a proto musí být každoročně regulována kosením. Na jediném rybníku roste plavín štítnatý (*Nymphoides peltata*). Botanicky cenná je vegetace letněných rybníků se zastoupením vzácných druhů, jako jsou úpor přeslenitý, šachor tmavý, ostřice česká (*Carex bohémica*). Na některých postupně napouštěných rybnících se objevují rozsáhlé porosty myšího ocásku nejmenšího, indikující přechod k vegetaci obnažených den teplých oblastí. Z přírodních vodních lokalit jsou v Poodří časté neúplně vysychající tůně a stará ramena v záplavovém území zarůstající eutrofní vegetací bahnitých substrátů. Na těchto lokalitách se velmi často vyskytují i porosty žebratky bahenní. Pro hlubší části osluněných poříčních tůní s trvalou vodní hladinou jsou charakteristické porosty stulíku žlutého s fragmenty společenstva *Magnopotamion*, v mělčinách s hloubkou

Čejka chocholatá je druhem, který v zemědělské krajině silně ubývá. Tahle čejka našla vhodné hnízdiště na dně letněného rybníka. Fotografie Enrico Gombala

Kopřivka obecná je jedním z významných druhů ptáčích oblasti Poodří.

kolem 50 cm se nacházejí porosty lakušníků. Zastíněné lesní tůně bývají souvisle pokryté porosty okřehku nejmenšího.

Lesy

jsou kontaktním a významným typem stanoviště pro louky i vody, přestože v CHKO zaujímají rozlohu pouze kolem 10 %. Jejich druhové složení se odvíjí od konkrétních místních podmínek, jednotlivé typy vytvářejí různé přechody a mozaiky, v některých se vyskytují lesní prameniště. Nejrozšířenější jsou tvrdé luhy, nápadné především střídáním barevných aspektů bylinného patra, v němž se objevují druhy bršlice kozí noha, (česnek medvědí, sasanka hajní, dymnivka dutá, orsej jarní, svízel přítula, kuklík městský, plicník tmavý, kopřiva dvoudomá, ze zvláště chráněných pak sněženka či lilie zlatohlavá. Dřeviny reprezentují zejména dub letní, jasan ztepilý, lípa, vzácněji též jilmy. Tvrdé luhy místně vytvářejí mozaiky s druhově výrazně odlišnými měkkými luhy, v nichž se z dřevin uplatňují hlavně vrby – bílá a křehká, bylinné patro složené z vlhkomilnějších druhů je podstatně chudší. V údolích se nacházejí jasanovo-olšové luhy a ve svazích a na říčních terasách např. polonské dubohabřiny.

V krajině je významně zastoupena mimo-lesní zeleň, mnohdy liniového charakteru, vytvářející břehové porosty vodních toků a remízky. Často se v ní uplatňují porosty některých druhů vrb keřovitého charakteru či porosty s trnkou hlohem, javorem babykou, střemchou, brslenem evropským, svídou kravavou, řešetlákem počistivým a lískou, jež velmi často vytvářejí i lesní lemy.

Místní problematika ochrany přírody

Z polohy CHKO i historie území vyplývají významné geografické, ekonomické a sociální aspekty, které většinou nejsou pro ochranu přírody pozitivní. CHKO leží na jedné z hlavních rozvojových os Moravskoslezského kraje, z čehož vyplývá trvalý tlak na zastavění dalších ploch jak v CHKO, tak i v bezprostředním okolí. Podélně je situována v oblasti významného dopravního koridoru, příčně je protažena energovody (vysokotlakem plynu, vysokým napětím) a stále frekventovanějšími silnicemi (dvě z nich začaly sloužit jako dálniční přivaděče). Severní části Poodří leží v oblasti s nejhorším životním prostředím v republice (projevuje se zde silné znečištění ovzduší a hluková zátěž). Krajina je zdevastovaná intenzivní zemědělskou velkovýrobou.

Současný vývoj osídlení a infrastruktury negativně ovlivňuje předměty ochrany. Na rozdíl od horských CHKO, kde toky energií směřují ven z chráněných území, je tomu v případě nivy Odry naopak. Vzhledem k úzkému a protáhlému tvaru CHKO nejsou jádrová území dostatečně izolována vůči vlivům osídlení.

Poohří stále častěji ohrožují přívalové srážky, které se v nestabilní krajině mění v prudké vodní přívaly strhávající z okolních polností tisíce tun hlíny, které zanášejí nivu Odry, louky i tůně hlínou, což vede ke stále většímu ohrožení „dolních konců“ obcí povodněmi. Povodně se přelévají do rybníků, kde způsobují hospodářské škody a ničí snůšky vodního ptactva. Závažným problé-

mem je i množství nejrůznějšího materiálu a odpadu přineseného do CHKO ze zaplavených obcí.

Na úkor místních druhů osidlují krajinu Poodří cizokrajní vetřelci, většinou úmyslně či neúmyslně zavlčení člověkem. Často se šíří podél vodních toků (křídlatka, topinambur, norek americký) s fatálními důsledky pro místní flóru i faunu.

Invazím neofytů a katastrofickým povodním se nedá čelit osamoceně. Správa CHKO se s ostatními partnery podílela na projektech, které by měly vést ke zlepšení stavu (likvidace křídlatky a topinamburu, posílení retenční schopnosti krajiny obklopující CHKO Poodří).

Pokud má být ochrana přírody v Poodří úspěšná, musí být jako protiváha ne zrovna příznivých geografických, ekonomických a sociálních podmínek vytvářena významná pozitiva. Příkladem je partnerství s Místní akční skupinou Regionu Poodří v projektech obnovy kulturního a přírodního dědictví, dobrá spolupráce s obcemi na projektech obnovy krajiny a tvorbě územních plánů, spolupráce s rybníkáři, některými zemědělci, lesáky a Povodím Odry, založená na vzájemném respektování při společné péči o krajinu Poodří. Významná je spolupráce s Pozemkovým úřadem v Novém Jičíně a projektanty pozemkových úprav i partnerství s občanskými sdruženími v jednotlivých ochranných projektech.

*S laskavým svolením kolegů uspořádal
Ivan Bartoš, Správa CHKO Poodří*

SUMMARY

The Poodří/Odra River Basin PLA staff members: On Twenty Years of the Poodří/Odra River Basin Protected Landscape Area

The Poodří/Odra River Basin Protected Landscape Area (PLA) situated in the Moravian-Silesian Region was declared on the territory of 81.5 km² on May 1, 1981 and in total, it is located across areas of 20 municipalities. The PLA Administration's seat is at the town of Studénka. The PLA's landscape has been shaped by humans, particularly by agriculture for a long time. The Odra River is a crucial element in the less diversified landscape, being a real axis of the whole area and it passes through the region by a stretch reaching 57.5 km. The river is considered to be one of the best preserved lowland medium-sized in the Czech Republic. The Odra River displays extensive water overflowing across the surface within the PLA sometimes a year, when the water is overflowing freely in the landscape. Thus, flood waves possessing risk to human settlements located down the river

are naturally slowed down by a floodplain. The PLA is a Wetland of International Importance designated under the Ramsar Convention (a Ramsar Site), being located just on the significant Central European bird flyway. Due to protection of bird species listed under the European Union's Bird Directive, namely the Common Kingfisher (*Alcedo atthis*), Western Marsh Harrier (*Circus aeruginosus*), Eurasian Bittern (*Botaurus stellaris*) and the Gadwall (*Anas strepera*), the Poodří/Odra River Basin River became a Bird Area (pursuant to Act No. 114/1992 Gazette on the Protection of Nature and the Landscape, as amended later, the term for the Special Protection Area, SPA under the Birds Directive). Since the PLA harbours an extremely important natural habitat types, it also is a Site of European Importance (pursuant the above act, the term for a Site of Community Importance, a SCI under the Habitats Directive) within the EU's NATURA 2000 network. Wildlife diversity is caused by a range of natural habitats, e.g. grasslands, watercourses, old river arms, pools, fishponds, other wetlands or forests which are inhabited by a lot of threatened wild plant and animal species (e.g., the Yellow Water-lily *Nuphar lutea*, Floating Fern *Salvinia natans*, European Weather Loach *Misgurnus fossilis* or the Little Ramshorn Whirlpool Snail *Anisus vorticulus*).